

Socialministeren (Strøm): Også det problem, det ærede medlem nu peger på, har jeg i høj grad min opmærksomhed henvendt på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johs. Christiansen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Finder ministeren for handel, industri og søfart det forsvarligt, at visse sparekasser anvender betegnelsen „pension“ i forbindelse med rene opsparingsordninger?

Johs. Christiansen: Enkelte større sparekasser, fortrinsvis i København, har i de sidste år praktiseret en ny forretningsform, som bliver kaldt den pensionsopsparende, og som de slår stærkt til lyd for gennem propagandapjecer o. lign. Det er særdeles prisværdigt, at vore sparekasser søger at fremme opsparingen mest muligt.

Det spørgsmål, jeg beder den højtærede minister udtale sig om, er, hvorvidt der findes hjemmel for at sætte den nævnte forretningsform i relation til begrebet pension. I sparekasseloven af 27. maj 1950 § 1 er ret nøje angivet, hvori sparekassevirksomhed består, og hvilken virksomhed en sparekasse bliver enberettiget til at drive.

Den er ved henvendelse til offentligheden berettiget til at tilbyde sig som modtager af indlån, værdier til opbevaring, udlejning af bokse samt til at drive forvaltnings- og forsørgelsesvirksomhed. Der er, som man ser, en vid margin at operere på, men nogen adgang til at propagandere med pensionsordninger, som ikke har den effektive pensionsordnings reelle virkninger, indeholder sparekasselovens § 1 formentlig ikke. Ved pension og pensionsforsikring forstår man jo i almindelighed en ordning, der er baseret på følgende nærmere omstændigheder: at der efter opnået pensionsalder udbetales den forsikrede et årligt pensionsbeløb, og at pensionsbeløbet udbetales vedkommende i tilfælde af invaliditet eller ved den forsikredes død til vedkommendes nære pårørende, un-

set hvilke præmiebeløb den forsikrede har nået at indbetale.

En såkaldt pensionsopsparing gennem sparekasse er imidlertid noget andet. Den består nemlig i, at vedkommende og det firma, han arbejder i, indskyder et årligt beløb, og består ordningen tiden ud, får vedkommende arbejder eller funktionær udbetalt den opsparede sum med renter og renters rente på een gang og til fri rådighed. Det er udmærket, men det har altså ikke noget med pension at gøre. Fratræder vedkommende sin stilling i firmaet, får han eller hun ligeledes hele summen af de på det tidspunkt opsparede beløb udbetalt. Ved en virkelig pensionsordning derimod opretholdes ved pladsskifte forsikringen og løber videre, forsåvidt og i det omfang præmiebetalingen holdes vedlige. Ved tab af arbejdsevne og ved død bliver der ikke tale om nogen virkelig pension i forbindelse med det, sparekasserne kalder pensionsopsparing.

Hvad der synes mig mest betænkeligt, er, at den således praktiserede opsparingsform vil kunne indgive sparerene den forestilling, at det er en virkelig pensionsordning, han er indtrådt i. Heri bestyrkes han iøvrigt stærkt derved, at sparekasserne i den nævnte propagandapjece ustandselig opererer med ord som „pensionsopsparing“, „pensionsbidrag“, „pensionskonto“ o. s. v. Da forveksling således i høj grad er mulig og vil kunne få højst beklagelige misforståelser og skuffelser til følge, har jeg fundet det hensigtsmæssigt at spørge handelsministeren, om der er hjemmel for sparekasserne til at anvende betegnelsen „pensionsordning“ om den iøvrigt prisværdige opsparingsform, der praktiseres.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Det er sikkert nyttigt, at det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har rejst dette spørgsmål, idet det er muligt, at der kan ske forveksling. Spørgsmålet er altså, om denne ordning kan foregøgle de pågældende noget andet, end den virkelig indberer. Der findes ikke en lovmæssig beskyt-